בין הדקלים

עלון קיבוץ עין המפרץ 96 שנה להיווסד הקיבוץ

פרידה מאיריס

הסתיימו להן 20 שנות ניהול של איריס אלטיט האגדית בבי"ס גוונים. איריס פורשת לאחר 35 שנים במערכת החינוך.
איריס הובילה לחדשנות פדגוגית, הגדילה את מספר התלמידים והקיבוצים, הכירה אישית כל ילד וילדה ודאגה שכל אחד מהם יקודם לימודית ורגשית.
איריס דאגה לבית ספר מטופח - כל מי שנכנס בשער בית הספר התרשם מהמראה. היה לה חשוב לשמור על האופי הקיבוצי בבית הספר, הן בשיטות הלימוד ובפן החברתי.
איריס גם הכשירה דורות של מנהלים בתקופת סטא'ז. בתקופתה בית הספר שימש כמודל למנהלים בכל רחבי הארץ.

צילמה - מיה עצמון

עלון מס' 20 (3421)

י"ח תמוז תשפ"ו, 3 יולי 2026

מאמרכת

שלום ושבת שלום לקוראים,

"הכל אני יכול בחופש הגדול/ לצמוח ולגדול בחופש הגדול/ אבל הכי נחמד פשוט להיות לבד/ ועל חולות זהב לשכב לי על הגב". אז כן, משאת נפשו של כל תלמיד – ולא פחות מזה, של כל מורה – התגשמה. השנה במיוחד, כמו בקודמות לה מאז הקורונה, מחזור שלם של כיתות היסוד סיים שש שנים של טלטלות, שבלי ספק ישפיעו עליהם בעתיד (בתקווה ותפילה שידעו להתגבר ולצאת מזה חזקים). מברכים אתכם, צאו לקחת הרבה אוויר והגיעו ללימודים בשנה הבאה צמאים ללמוד את החיים, בטוב ובשום שכל.

1,000 ימים. מספר הזוי בו מדינת ישראל מובלת על ידי שרים חסרי מצפון, הזויים, משיחיים, פושעים, משתמטים משרות בצה"ל והורסים כל חלקה טובה במטרות הציונות. **"אנחנו כפסע מהניצחון"** מכריז הגורו. בלי בושה, בקול בוטח, ואיך צאן מרעיתו ממשיך לבלוע את אחיזת העיניים. חסר רק הילד **שיודע שהמלך ערום**, אבל הוא לא בנמצא.

קריאה לחברי ותושבי עין המפרץ, כממשיכי המייסדים של הקיבוץ שלנו – התייצבו והרשמו לדמוקרטים בראשות **יאיר גולן**, שייתן רוח גבית למי שמועמד להיות ראש הממשלה הבא, **גדי אייזנקוט.**

ואצלנו – שמונה משפחות מבקשות להצטרף אל הקיבוץ הנפלא שלנו. בואו ביום שני הקרוב להכיר ולהוקיר את הבנות והבנים שלנו עם בני זוגם/ן בשיחת קיבוץ חגיגית, שנאמר **"והשבתם בנים לגבולם"**. כפרומו הם מציגים בקצרה את מאווייהם להיות שותפים ולהמשיך את מסורת הסבים המייסדים, שחזו לעין המפרץ: **"בעין המפרץ עוד תשרה הברכה/ ברכת הכפר העברי"**. הללויה!

שבת שלום,
מוכה

מה קורה- (לפי סדר העמודים)

3-4	פרוטוקול הנהלת הקהילה
4	נר זיכרון
5	**NOVA** – שקט מצמרר
6-10	מועמדים חדשים לחברות
10-11	חידון מונדיאל
12-13	שנת חינוך הסתיימה
14-16	דרך משקפת הפוכה
16	שיר אחד בשבוע
17	הודעות
18	דף תרבות

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציוני.
פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.
כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

פרוטוקול ישיבת הנהלת קהילה

ישיבה מספר 12/2026 מתאריך 29.6.2026

נוכחים: לביא ברזיו, קורן רביב, אורגד פרייזר, שי סט, שרון סיוון, טלי סגל, מרטה מרדכי עמר, חנן כהן, נעה מילמן.

1. **אישור פרוטוקול 11.2026. החלטה:** הפרוטוקול אושר.
2. **מפגש הצגה והסבר על משכן הטרקטורים המחודש.** הפגישה בסככת הטרקטורים.
בהשתתפות: רמי ברזיו, מתן גפן, לירון עומר, אלינור קושניר, יגאל דפני.
ישיבת הנהלת קהילה נפתחה "בשטח" בסככת הטרקטורים המחודשת, שם ניתנו הסברים מאת רמי ברזיו ולירון עומר על פרויקט שיפוץ הסככה והעברת הטרקטורים למשכנם החדש. המקום מרשים ומסודר, וניכרת ההשקעה הרבה שנעשתה בו.
מסככת הטרקטורים המשכנו רגלית לשטח הצריף והמגדל לקבלת הסברים על העבודה שכבר שנעשתה שם (ברובה התנדבותית) ועל הצרכים להשלמתה.

3. **פיתוח מורשת "הצריף והמגדל".** מוזמנים: רמי ברזיו, מתן גפן.
רמי הציג את הנושא: למעשה תוך כדי עבודה על משכן הטרקטורים הסתבר שיש רצון להרחיב את שיפור פני האזור ולטפל גם באזור הצריף והמגדל.
בהתגייסות של קבוצת נאמנים התחיל טיפול ניקיון ופינוי מפגעים, שרובו נעשה באופן התנדבותי. לאחר מכן נעשתה פניה אל וועדת תכנון שתאשר את הרעיון שהתגבש וועדת תכנון אישרה זאת. הוצגו סקיצות תכנוניות של פיתוח המקום ובהן: תשתית של חצץ דק שעליו יועמדו כלים מהאוסף של יגאל, פינות הפעלה לילדים (משחקי בלטות), שולחנות ישיבה ומנוחה ושיפוץ הצריף. כרגע לפיתוח האזור נדרש תקציב של כ- 25,000 ₪, שחלקו יכול לבוא מהתקציב לשיפוץ משכן הטרקטורים שלא נוצל במלואו. הוצג פירוט התקציב המבוקש.
החלטה: הובעה הערכה גדולה ונמסרה תודה על היוזמה המבורכת של קבוצת החברים שהתגבשה ודחפה פרויקט זה, שחלק ניכר ממנו התנדבותי. אושר תקציב מבוקש של 15,000 ₪ להשלמת פיתוח המקום, בכפוף לבדיקת יתרות כספיות שנותרו מפרויקט סככת הטרקטורים.

4. **התייעצות ושיח פנימי - הפעלת ח"א ערבי שישי.**
הסעיף התחיל כסעיף להתייעצות בלבד, אך בסיומו כן התקבלו החלטות.
הדיון וההתייעצות התבקשו לאור פניות שהיו מהציבור ומחשבה שהלכה והתעצמה בהנהלת הקהילה, שיש חשיבות להמשך הפעלת חדר האוכל בימי שישי בערב ושיש לשקול שנית את ההחלטה על הסגירה. התקיים שיח בו נשקלו היבטים שונים: היבטים

תקציביים, כמות סועדים מינימלית לפתיחה, כוח אדם נדרש, והיבטים חברתיים של חדר האוכל כמרכז קהילתי משמעותי.
החלטה: הוחלט להמשיך להפעיל את חדר האוכל בערבי שישי למשך תקופה של מספר חודשים ולשוב לבחון את פני הדברים בסיומה.

5. **שונות**- נועה מילמן שמסיימת קדנציה של 4 שנים ותוחלף בקרוב על ידי חווה טבול שנבחרה במקומה, נשאה דברי פרידה וסיום. חברי ההנהלה מסרו לנועה את הערכתם על פועלה ושיבחו את תרומתה לוועדה ולקהילה כנציגת ציבור.

בית עין המפרץ משתתף בצערו
של **רועי נוריאל**
עם לכתו של אביו
אהרון (שלום) נוריאל ז"ל
תנחומים למשפחה
יהי זכרו ברוך

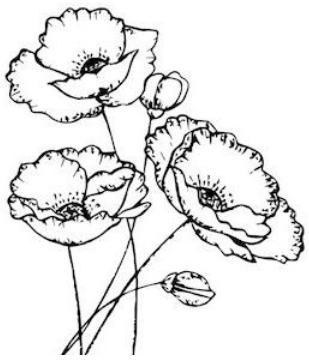

בית עין המפרץ משתתף בצערה של
אתי רז
עם מותו של אחיה
אבי אוחנה ז"ל
בתאונת דרכים
ליבנו עם המשפחה, יהי זכרו ברוך

יולי - נר זיכרון

צמרית-פרנקל חיה	נפטרה 4.7.1944	אהרון טובה	נפטרה 20.7.2005
ארצי הניה	נפטרה 9.7.1966	קרקאואר פלה	נפטרה 20.7.2005
תאני יוזק	נפטר 26.7.1981	אבירם אוה	נפטרה 22.7.2005
ורדי יהושע	נפטר 4.7.1985	עצמון יונתן	נפטר 29.7.2009
כץ טובה	נפטרה 2.7.1988	אבירם ינק	נפטר 26.7.2010
ענבי פרנקה	נפטרה 2.7.1993	אלמוג חנה	נפטרה 14.7.2011
דפני רחל	נפטרה 13.7.1997	מזרחי מזל	נפטרה 5.7.2012
כהן שמואל	נפטר 5.7.2001	פרייזר דינה	נפטרה 14.7.2024

יהי זכרם ברוך

Nova - שקט מצמרר

תערוכה בגלריה בספריה

מתוך פרויקט צילום של **עדן דפני** במגמת צילום (כיתה י״א). דברים שכתבה **אילאיל** מתוך טקס פתיחת התערוכה.

הבוקר שעלה
השמש שזרחה
המוזיקה שכבתה
הריקודים, הצחוק, השמחה, הנעורים, היופי, החיים
שהפכו ברגע לאלימות, לאכזריות, לאימה, למלחמה, להרס, למוות.

והשקט שאחרי
מחריש אוזניים
מקפיא את הדם
מרסק את הלב.

שקט מצמרר

השקט הזה זועק מתוך התמונות.
פרויקט צילום שמסתכל לכאב בלבן של העיניים, באומץ, ברגישות, ביצירתיות ובשרון.

הודעה מאגף הבריאות

חברים יקרים - כחלק מהפקת לקחים ורצון לשפר את המענה והשירותים לרווחת התושבים בשגרה ובחירום יזמנו הצבת דפיברילטורים ברחבי הקיבוץ לשימוש הקהילה (הלוואי שלא נצטרך).

הדפיברילטורים הוצבו במקומות הנ״ל:

1. בכניסה החיצונית של המיני
2. מקלט אלגבע
3. מקלט רחמים
4. מקלט בוורלי

(ובהמשך יהיה גם במקלט רבין)

הקוד לפתיחת הארון הינו אחיד והוא C111 וסיבוב הידית נגד כיוון השעון לפתיחה (יפורסם גם סרטון הסבר).

במהלך הימים הקרובים יחולקו לתאי הדואר מגנטים עם המידע החשוב והמיקומים, כך שבזמן אמת ניתן יהיה לאתר במהירות את הדפיברילטור הקרוב ולקבל הנחיות בסיסיות.

אנחנו כמובן ממשיכים לפעול באופן שוטף לשיפור המוכנות, הבטיחות והמענה לקהילה בכל עת. שמרו על עצמכם ♥

מועמדים חדשים לחברות – להצבעה הקרובה

משפחת סלע – עידו, מירי, בר וגאיה

שלום חברי הקיבוץ, אנחנו משפחת סלע, ושמחים לשתף אתכם קצת עלינו לקראת תהליך הקליטה לחברות.

הקיבוץ הוא הבית שלנו כבר שנים רבות - מירי (פוטרמן) נולדה כאן וגדלה בקיבוץ ו**עידו** במקור מקיבוץ שמרת, מתגורר עם מירי בקיבוץ משנת 2013. שנינו מכירים מקרוב את חיי הקהילה. כאן בחרנו לבנות את המשפחה שלנו, לגדל את ילדינו ולהיות חלק מהקהילה.
במהלך השנים עבדנו בחינוך הבלתי פורמלי בקיבוץ.
אנחנו הורים לשתי בנות מתוקות - **בר** בת ארבע ו**גאיה** בת שנה, שמתחנכות בגנים בקיבוץ.
חשוב לנו שהן יגדלו בסביבה קהילתית, ערכית וחמה, שבה אנשים מכירים זה את זה וישנה תחושת שייכות.

קצת עלינו
מירי היא בעלת תואר ראשון באדריכלות ותעודת הוראה. נמצאת בתחילת דרכה המקצועית, שואפת להמשיך להתפתח בתחום ובעתיד לפתוח משרד אדריכלות עצמאי. לאחרונה הצטרפה כמשקיפה לוועדות התכנון והחינוך בקיבוץ, מתוך רצון לתרום מהידע והניסיון ולהיות מעורבת בעשייה המקומית.
עידו עובד כמפתח בדיקות אוטומציה בחברת MSD. בעבר שיחק כדורעף בקבוצת מטה אשר, ואהבתו לספורט ולקהילה מלווה אותו לאורך השנים. לעידו אח נוסף בקיבוץ - שגיא סלע.
אנחנו מאמינים שכל אחד יכול וצריך לתרום את חלקו לקהילה. לאורך השנים השתדלנו להיות מעורבים ולתת מעצמנו - בין היתר דרך התנדבויות במסגרת פעילויות התרבות והחגים בקיבוץ.
עבורנו קיבוץ הוא לא רק מקום מגורים, אלא דרך חיים - מקום של אנשים, קשרים, ערבות הדדית, שיתוף ותחושת בית. אנחנו רוצים להמשיך להיות חלק פעיל מהקהילה, לתרום, להשתלב ולהעמיק את השיוך שלנו. נשמח להכיר אתכם יותר, נשמח להנות ולבנות יחד את המשך הדרך.

משפחת שמיר – דור, אריאל, לואי וג'ספר

שלום לחברי קיבוץ עין המפרץ, אנחנו שמחים להציג את עצמנו ומצפים ונרגשים לבנות את ביתנו ועתידנו כאן, יחד איתכם בקהילה.

דור - בן 29, בן הקיבוץ. אקותרפיסט ומחנך יער – מלווה ילדים ונוער להתפתחות רגשית, חברתית ואישית דרך הטבע, ומנחה סדנאות למיומנויות קדומות ומלאכות עתיקות. בימים אלו אני עובד על הקמת מרכז חוסן טיפולי בטבע – פרויקט יחיד במינו בארץ שיוקם כאן במועצה שלנו. **אוהב במיוחד:** טיולים, לשחק פינג-פונג ולבשל.

אריאל - בת 28, גדלתי בחד נס. שירתי כנהגת מבצעית בחיל האוויר, וכיום אני עוסקת באפייה בבית הקפה "קמה" שבהרדוף – מרחב חברתי מופלא שמשלב עבודה עם חברים על הרצף.

בעתיד, אני מתכננת להעביר בביתנו סדנאות אפייה ובישול לקהילה. **אוהבת במיוחד:** אפייה, ציור ומוזיקה.

למה בחרנו בעין המפרץ?

- עבור דור זו הגשמת חלום– להקים בית במקום בו הוא נולד, יחד עם חבריו ומשפחתו.
- עבור אריאל זו קהילה חמה, משפחתית ואוהבת, שמאפשרת לגדל ולבנות עתיד בטוח ומלא חופש לילדים.
- אנחנו נרגשים לקחת חלק פעיל ביזמות הצעירה שצומחת כאן, לתרום לגיבוש הקהילה דרך חיבור לטבע ולאוכל טוב, ולהיות חלק מהחיים הטובים שנבנים כאן יחד.

החיים שלנו - החיים שלנו התחילו בפברואר 2020, ומאז צעדנו יחד באהבה. אנחנו אוהבים לארח חברים, לטייל בטבע, לשתות קפה טוב, לנהל שיחות עמוקות, לצחוק מהדברים הקטנים ופשוט ליהנות מהחיים. איתנו בבית נמצאים לואי, הכלבה הרגשית שמלווה את דור והילדים בליוויים האישיים, וג׳ספר החתול, שלא מוותר על טיולי הלילה המשפחתיים שלנו.

משפחת סירקיס – אמרי, דניאל ורוני

אמרי סירקיס - בן 32, בן גבעת ברנר .

- בצבא שירַתי כלוחם יחמ״מ בגדוד 869.
- בקבע כמפקד צוות תצפיות באגוז.
- במילואים משרת כקצין מבצעים באוגדה 99.
- עובד כמהנדס מכונות ברפאל.

דניאל פרדו סירקיס - בת 31, בתם של מתי ואיתי פרדו, הנכדה של שלומית ויוסף ז״ל פרדו. בצבא שירתי כמש״קית שלישות בגדוד 869.

- מורה לחינוך גופני בבית הספר ״חופי הגליל״ בגשר הזיו - מלמדת תלמידים בכיתות א׳-ו׳.
- מאמנת כושר.
- מתחילה בימים אלו לימודי ספורט טיפולי.

המשפחה שלנו – בתנו רוני סירקיס, בת 3 בגן תאנה.

אוהבים – טיולים, חברים, בשר, כדורגל.

נעים להכיר, עדן פנחס

בן הקיבוץ (בן 35) | אבא של **איה ונריה** המתוקות (בנות 9.5) | איש של קולינריה, מדע וקהילה

15 שנות קולינריה

- **מטבחים מובילים:** בישול במסעדות מוכרות כגון שולה בחיפה ו-מרקטו האיטלקית.
- **פיוז׳ן עילי:** שימשתי כסו-שף במטבח היפני של מסעדת **Dinings** במלון נורמן ת״א.
- **ניהול קולינרי:** הובלת התחום במרכז החדשנות **SOSA** ת״א ובמתחמי חברות מובילות.

מיקולוגיה והתססות

- **התמחות בינלאומית:** שתי נסיעות התמחות בחברת MycoSpring בווייטנאם לגידול פטריות.
- **גידול פטריות:** מומחיות ייחודית בגידול פטריות מרפא ומאכל לצרכים בריאותיים וקולינריים.
- **עולם העובשים:** גידול והתססת תרביות קוגי (למיסו), פניציליום (לגבינות כחולות), וטמפה.

טכנולוגיית מזון וסחר

- **אקדמיה:** לימודי הנדסת תהליכי מזון בטכניון ובמכללה האקדמית תל חי.
- **פיתוח יישומי:** עבודה במעבדת GRUDA בחיפה – מעבדת פיתוח המזון המובילה בישראל.
- **סחר גלובלי:** הכשרה מקצועית ביבוא, יצוא וסחר בינלאומי מטעם מכון היצוא הישראלי.

משפחת אשכול

לחברי קיבוץ עין המפרץ שלום,
אנו - דנה, פלג והילדים - מודים על ההזדמנות להצטרף אליכם באופן רשמי, ושמחים על הזכות להיות חלק פעיל ומשמעותי בקהילת עין המפרץ. במעמד מרגש זה, נשמח לשתף ולספר קצת על עצמנו.

פלג (30): נולדתי וגדלתי בקיבוץ עין המפרץ, בנם של ענת ועמית אשכול ז"ל.
במהלך התיכון הייתי סייף בנבחרת ישראל. לאחר התיכון יצאתי לשנת שירות עם נוער נעל"ה. בהמשך שירתי שש שנים בצה"ל; בתפקידי האחרון הייתי מפ"מ (מפקד פלוגת אספקה) ביחידה מובחרת והשתחררתי בדרגת סרן.
אני בוגר לימודי הנדסאי תעשיה וניהול בהצטיינות ממכללת בראודה. במהלך לימודי נבחרתי להשתתף בפרויקט מצוינות, והייתי שותף להקמת אגודת הסטודנטים, בה גם כיהנתי כסגן היו"ר. בחמש השנים האחרונות אני עובד במפעל י.מ.א בקיבוץ – ארבע שנים מתוכן כבודק איכות ב"מקרגל", ובשנה האחרונה כקניין ומחסנאי.
בשעות הפנאי אני אוהב לטייל ולבלות עם המשפחה והחברים.

דנה (30):
נולדתי וגדלתי בקיבוץ שער הגולן. במהלך התיכון והשירות הצבאי עבדתי בגני הילדים, והתנדבתי ב"מנהיגות ירוקה" ובמגוון עמותות המסייעות לילדים ולמבוגרים בעלי צרכים מיוחדים.
לפני הגיוס סיימתי בהצטיינות יתרה לימודי הנדסאי אלקטרוניקה בטכניון, ושימשתי כמתרגלת לתורת החשמל ולתכנות בטכניון ובמכללת כנרת. את שירותי הצבאי עשיתי כקמ"ד בק"ש (קצינת מדור בקרת אש).
בשבע השנים האחרונות אני עובדת כמהנדסת אלקטרוניקה בתחום תכנון השבבים

בחברות הייטק - שנתיים וחצי ב"אינטל", ובארבע וחצי השנים האחרונות (עד היום) ב"אנבידיה".
בשעות הפנאי אני אוהבת לטייל, לקרוא, לנגן ולבלות עם המשפחה.

המשפחה שלנו:
כיום אנו מתגוררים בעין המפרץ, נשואים באושר והורים לשני ילדים מקסימים: אגם (בת שנתיים- בגן דקל), וסהר (בן שנה - בגן פשוש). בע"ה בקרוב תצטרף אלינו נסיכה נוספת למשפחה. אנו שמים את הילדים והתא המשפחתי במקום הראשון, ומשתדלים לבלות זמן רב יחד ולצבור כמה שיותר חוויות משותפות.

בחרנו להצטרף לקיבוץ עין המפרץ מתוך חיבור עמוק לערכי הקהילה, השיתוף והתמיכה ההדדית שקיימים כאן. אנו מאמינים בלב שלם שכאן נוכל להעניק לילדינו ולעצמנו את הסביבה הטובה ביותר לצמוח בה.

חוזרים הביתה – משפחת דהן-קלרפלד

שמחים להכיר ולספר לכם קצת עלינו ועל המשפחה שלנו:

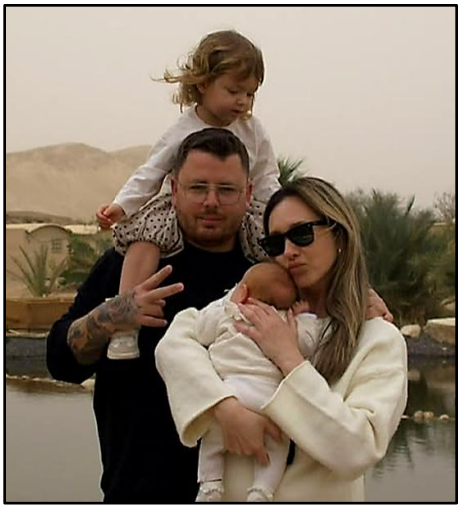

אמא לינור, בת 31: נשואה לתום ובתם של גל וסיון, חברי הקיבוץ. נולדתי וגדלתי כאן, בין השבילים והבתים של הקיבוץ הזה, וזה המקום שתמיד היה ותמיד יישאר הבית שלי. שירתי בצה"ל כמפקדת בחיל התקשוב.
אחרי השירות מצאתי את הדרך שלי בעולם הדיגיטל והמדיה החברתית. היום אני בעלת עסק לניהול וקידום עסקים ברשתות, וגם בלוגרית אופנה. האהבה שלי לאופנה, ליצירת תוכן ולעבודה עם אנשים היא חלק בלתי נפרד ממי שאני.

אבא תום, בן 32: גדלתי בקיבוץ געתון, אז חיי הקיבוץ הם הבית הטבעי גם בשבילי. בעל חברה לאנרגיה סולארית שפועלת בכל הארץ.
מילואימניק בגדס"ר צנחנים, ומאז ה־ 7 באוקטובר עשיתי 510 מילואים.
אני ולינור ביחד כבר כמעט 20 שנה, הכרנו בכיתה ט', ומאז לצערה לא עזבתי ☺.

הבנות שלנו:
יולי – בת שלוש וחצי. נולדה ברמת גן, ובגיל שנה כבר נכנסה לגן "פשוש".
רני – בת ארבעה חודשים, הבייבי של המשפחה. נולדה בבית חולים כרמל.

שנים רבות גרנו במרכז, בנינו קריירה, הקמנו משפחה, אבל תמיד ידענו לאן הלב מושך. החלטנו לגדל את הבנות שלנו כאן, בצפון, בקהילה, בקרבת המשפחה והטבע, פשוט לחזור הביתה.
אנחנו מצפים כבר בכל הלב להיות חלק מכם, מהקהילה, מהחיים כאן. תודה שנתתם לנו את ההזדמנות לשתף אתכם.

משפחה נוספת המועמדת לחברות היא משפחתן של **אירן ומירי דהן**, אמהות ל-4 שהתגוררו בעבר בקיבוץ גשר הזיו ובעקבות המלחמה עברו לעתלית. פרטים עליהן ועל משפחתן פורסמו בעלון חג שבועות.

משפחת מלר

רוני - בת 30, גדלתי בהוד השרון. אני בעלת תואר ראשון במדעי בעלי החיים מהפקולטה לחקלאות ברחובות. כיום עובדת כ- **Data Operation** - בחברת **Natural intelligence** .

ינון - בן 31, גדלתי בעין המפרץ (דור שלישי). אני בעל תואר ראשון באגרואקולוגיה ובריאות הצמח מהפקולטה לחקלאות ברחובות. כיום עובד במדגה עין המפרץ.

הסיפור שלנו - אנחנו מכירים כבר 10 שנים ונשואים כמעט שנתיים. טיילנו יחד ברחבי העולם וגרנו יחד ברחובות, בתל אביב, ועכשיו בעין המפרץ - בו אנחנו מתכננים להקים את ביתנו כממשיכי הדרך בקיבוץ.

בשנה האחרונה הפכנו להיות ההורים של **ניב** המתוקה בת 4 חודשים. יש לנו כלב מתוק בן 11 בשם הנרי.

מתרגשים להתחיל את חיינו בקיבוץ ולהקים בו בית ומשפחה.

משפחת שביט אטד

אנחנו **דניאל**, בן קיבוץ אסלי, **ונגה**, מהגרת ממכבים-רעות. גרים בשנים האחרונות בחוף הכרמל, שם נולדו לנו שני ילדינו המתוקים - **מעיין** הידוע בכינויו יאניאן והוא בן 4, **וענבר** שנגיד ששמה ברבר, בת שנתיים. נגה מטפלת במגע, דניאל חוקר מוח.

אוהבים ללמוד ולשחק, להיות בטבע ולרקוד. משתדלים להיות בתקשורת כנה ואוהבת ולמצוא דרכים יפות לחיות. מתרגשים להצטרף לקהילה בקיבוץ, לסבא זיו וסבתא אליסון הנפלאים, ומקווים להרבה מפגשים יפים בבריכה, על האופניים, בגן התומר וכו׳.

חידון מונדיאל

1. באיזו שנה נערך המונדיאל הראשון?
   א. 1928
   ב. 1930
   ג. 1934
   ד. 1938

8. מי היה מלך השערים של המונדיאל 2018?
   א. קיליאן אמבפה
   ב. הארי קיין
   ג. לוקה מודריץ׳
   ד. אנטואן גריזמן

2. איזו מדינה זכתה במונדיאל 2022?
   א. צרפת
   ב. ברזיל
   ג. ארגנטינה
   ד. קרואטיה

3. איזו נבחרת זכתה במספר הגבוה ביותר של גביעי עולם?
   א. גרמניה
   ב. איטליה
   ג. ברזיל
   ד. ארגנטינה

4. באיזו מדינה התקיים המונדיאל 2018?
   א. ברזיל
   ב. רוסיה
   ג. גרמניה
   ד. דרום אפריקה

5. מי הבקיע את שער הניצחון של ארגנטינה בגמר 1986?
   א. דייגו מראדונה
   ב. חורחה בורוצ'אגה
   ג. גבריאל באטיסטוטה
   ד. ליונל מסי

6. באיזו מדינה התקיים המונדיאל 2010?
   א. מצרים
   ב. דרום אפריקה
   ג. יפן
   ד. מקסיקו

7. מי שיחק את "יד האלוהים" בגביע העולם 1986?
   א. פלה
   ב. זינדין זידאן
   ג. דייגו מראדונה
   ד. רונאלדו

9. מי זכתה במונדיאל הראשון?
   א. ברזיל
   ב. איטליה
   ג. אורוגוואי
   ד. ארגנטינה

10. מי כבש את "שער המאה" מול אנגליה במונדיאל 1986?
   א. פלה
   ב. דייגו מראדונה
   ג. גארינצ'ה
   ד. רומאריו

11. מי החמיץ את הפנדל המכריע בגמר מונדיאל 1994?
   א. רומאריו
   ב. רוברטו באג'יו
   ג. גבריאל באטיסטוטה
   ד. דניס ברגקאמפ

12. מי כבש שער ניצחון דרמטי בדקה האחרונה מול ארגנטינה ברבע הגמר של 1998?
   א. דניס ברגקאמפ
   ב. רונאלדו
   ג. לותר מתיאוס
   ד. מיכאל אואן

13. איזה שחקן קיבל כרטיס אדום אחרי מכת ראש במונדיאל 2006?
   א. פאביו קנבארו
   ב. זינדין זידאן
   ג. פרנץ בקנבאואר
   ד. מישל פלאטיני

14. מי הבקיע צמד בגמר מונדיאל 1958 בגיל 17?
   א. גארינצ'ה
   ב. פלה
   ג. דידי
   ד. ווהלבורג

תשובות במהופך:

1. ד. 1930	6. ד. דניס ברגקאמפ	11. ד. רומאריו
2. א. קטאר	7. ד. דייגו מראדונה	12. א. דניס ברגקאמפ
3. א. ברזיל	8. א. מיכאל אואן	13. ד. זינדין זידאן
4. ד. רוסיה	9. א. אורוגוואי	14. ד. פלה
5. ד. חורחה בורוצ'אגה	10. ד. רומאריו	

שנת חינוך הסתיימה

את **מסיבת הסיום בגן רימון** חגגנו בהתרגשות גדולה, בשמחה ובאהבה, כשהערכים של חברות, הקשבה ומילים טובות ליוו אותנו לאורך כל השנה.

במהלך השנה למדנו בגן כמה כוח יש למילה טובה, לחיבוק של חבר, לעזרה הדדית וליכולת לראות אחד את השני בלב פתוח. ילדי רימון גילו שחברות אמיתית נבנית מתוך כבוד, נתינה ושמחה משותפת.

אנו גאות בילדי גן רימון על הדרך שעשו, על החוויות שצברו ועל הלב הגדול שהפגינו זה כלפי זה לאורך השנה. נאחל להם להמשיך לצעוד בביטחון, באהבה ובאמונה בעצמם, לקחת איתם את הכוח של המילים הטובות ולהפיץ אור בכל מקום שאליו יגיעו.

אוהבות תמיד,
צוות רימון תשפ"ו

בנעורים – חופש גדול מודל 2026/ עמר

אם במקרה הסתובבתם בשבוע וחצי האחרונים במקומות ציבוריים בוודאי הרגשתם בהמון בני נוער שכבר שוהים להם, נופשים ומבלים. אז עכשיו תעשו חושבים רגע פני שיוצאים למקומות ציבוריים... כי עכשיו זה באמת רשמי וכלל ארצי... גם הילדים וגם הנוער יצאו בשמחה ענקית לחופש הגדול, וגם המורות נושמות להן רגע לרווחה

אז קדימה מתחילים! אחרי שנה כזו מורכבת באמת שמגיע להם לבלות בשקט ובביטחון. אז אנא קבלו בהבנה ואהבה את החבר'ה הרבים שמבלים יום יום בבריכה, ואת השוטטויות בשעות מעט יותר מאוחרות (ראיתם משהו שמרגיש לא בנוח? גלו שותפות קהילתית, דברו איתם ועדכנו אותנו) צפו לפעמים לקולות מוזיקה שתשמע וצחוק ילדים מתגלגל לו בשבילים. יחד נעזור להם לצלוח את הקיץ בשלום, כיף והנאה.

להורים וגם לנערים - סומכים עליכם שתצליחו לעקוב אחרי כל ה-7432 הודעות שלנו, ושכל התוכנית קיץ שהצוות עבד עליה תצא לפועל.

תהנו גם בפאן המשפחתי, שתשמעו כמה שפחות "משעמם לי", "אני רעב", ונודה לא פעם גם לבורא המסך והפלאפון ☺. ולכל הסבים פה - אין כמו זמן איכות של סבים ונכדים - בטח בימי הקיץ. שיהיה כיף ובהצלחה.

וכמובן בהצלחה ענקית לצוות המדריכים האדיר שלנו, אין עליכם!

אנחנו כאן עבורכם לכל דבר ועניין.

את התמונות צילמו מיה וצוות הנעורים.

דרך משקפת הפוכה: אסף מאיר על החיים בצל מחלת הקרטקונוס/ דפי

חודש יוני הוא חודש המודעות הארצי ללקויות ראייה ועיוורון, ולרגל זאת שיתף אותי **אסף מאיר** (52) - אבא של נור, סוף, הלל, רוני וגלי – בסיפורו האישי. בגיל 5 הוא גילה לראשונה שיש פרחים בגינה, ובבגרותו נאלץ לעזוב קריירה כמהנדס תוכנה בגלל הידרדרות בראייה. כיום, כשהוא מלמד תיכוניסטים ומגיש אותם לבגרות, אסף מספר על הסבלנות האינסופית שפיתח, ועל השיעור החינוכי הכי חשוב שהוא מעניק לתלמידים שלו.

אסף, מתי הבנת לראשונה שהראייה שלך שונה מזו של שאר הילדים? "עוד מילדות התקשיתי לראות טוב, אבל כילד אתה לא תמיד יודע שמשהו אצלך חריג. בגיל 5 קיבלתי את זוג המשקפיים הראשון שלי, וכשהגעתי איתם לגן הבחנתי פתאום, לראשונה בחיי, שיש פרחים בגינה. הייתי הילד שצריך לבקש מהגננת לקרב אליו את הספר בזמן ההקראה, להראות לי חפצים שוב ושוב, ולהתקרב אליי ממש כדי שאצליח להבחין בפרטים הקטנים".

אתה מתמודד עם מחלה שנקראת קרטקונוס (במסגרת). איך נראים החיים עם מגבלה כזו ביומיום? "המדד הנפוץ לסיווג ראייה הוא 'שבר סנל' – המוכר לנו כ-6/6, 6/12, 6/60 וכן הלאה. המונה בשבר (6) מייצג את המרחק של העצם מהעין במטרים, והמכנה מייצג את המרחק שבו אדם עם ראייה תקינה היה רואה את אותו העצם. לשם השוואה, החוק בישראל קובע שראייה של 6/12 היא הרף המינימלי לקבלת רישיון נהיגה. אני מצליח לראות – וגם זה בעזרת משקפיים בלבד – ברמה של 6/30 בעין ימין ו-6/36 בעין שמאל. המשמעות היא שעצם שנמצא במרחק של 6 מטרים ממני, נראה לי כאילו הוא מונח במרחק של 36 מטרים. בהתאמה, מה שנמצא במרחק מטר אחד ממני, נראה לי כאילו הוא במרחק 6 מטרים. זה קושי שנוכח בכל רגע ובכל תחום: החל מקריאת סיפור לילד לפני השינה, דרך צפייה במשחק כדורגל ועד לזיהוי אנשים ברחוב".

קרטקונוס היא מחלת עיניים שמתבטאת בטופוגרפיה א-סימטרית של קרנית העין, דבר שהולך ומחריף עם השנים. תפקיד הקרנית הוא לרכז את קרני האור אל הרשתית, ועל מנת לעשות זאת היא חייבת להיות בעלת צורה כיפתית מושלמת וחלקה – ולא כך הדבר אצל חולי קרטקונוס.

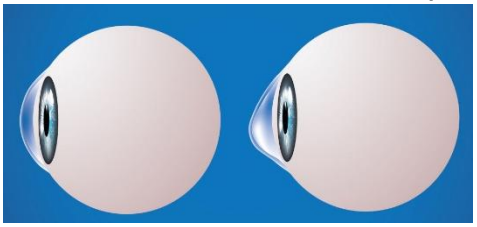

קרטקונוס קרנית רגילה

איך המגבלה הזו באה לידי ביטוי בתוך הקהילה, בחיים בקיבוץ? "בקיבוץ יש לזה השפעה יומיומית. כשאני נכנס לחדר האוכל, למשל, זה דורש ממני קשב רב מאוד. מכיוון שאני מסוגל לזהות אנשים ויזואלית רק כשהם קרובים אליי ממש, אני מסתמך בעיקר על זיהוי הקולות שלהם ועל מקומות הישיבה הקבועים שבהם הם נוהגים לשבת. בבריכת השחייה המצב קיצוני עוד יותר: שם אני נאלץ להסיר את המשקפיים, והראייה שלי צונחת לרמה שהיא מתחת ל-6/120. תנסו לדמיין שאתם מציבים חפץ כלשהו במרחק 120 מטרים מכם – ותחשבו אילו פרטים אתם מסוגלים לראות משם. לשמחתי הרבה אני זוכה להמון הכרה, הבנה, התחשבות ועזרה מכל החברים והסובבים אותי בקיבוץ. הם כבר מכירים את המצב, יודעים לקרוא לי בקול ולדרוש בשלומי ראשונים, ולא מחכים שאני אזהה אותם. גם מחוץ לקיבוץ אני לא מוותר על גלישת גלים, וגם החברים בים

מודעים לבעיה ועוזרים. מעבר לזה, אני מקבל עזרה רבה באתגרים לוגיסטיים, שנובעים מהנסיבות המשפחתיות הייחודיות - מי שמבין מבין ומי שיודע יודע".

מעבר למשקפים שקיבלת בילדות, איך התפתח ה'מסע' הפרטי שלך בתחום הראיה? "לאורך השנים המגבלה הלכה והחמירה, אבל המסע כלל גם שינויים לטובה. בגיל 16 התחלתי להרכיב עדשות מגע. מכיוון שהמקור של מחלת הקרטקונוס הוא עיוות בטופוגרפיה של קרנית העין, התיקון האופטי שעדשות מגע מספקות הוא טוב בהרבה ממשקפיים. בעזרתן הצלחתי לראות ברמה של 6/9 במשך מספר שנים. מאוחר יותר, בגיל 27, עברתי ניתוח להשתלת קרנית בעין ימין, ובעקבותיו הגעתי לראייה של 6/10 עם משקפיים למשך תקופה".

אך כיום אתה שוב עם משקפיים. "אכן. לצד ההידרדרות הטבעית לה גורמת המחלה, פיתחתי עם השנים אי-סבילות קשה לעדשות מגע. עברתי מסע מפרך וניסיונות להסתגל לסוגים שונים של עדשות – קשות, היברידיות וסקלרליות. הניסיונות האלו הובילו לדלקות ולפגיעה ברקמות, עד שתחושות אי-הנוחות הפכו לכאבים עזים. זה דומה למצב שבו יש לך גרגר חול בעין במשך יום שלם; אי אפשר לחשוב או לעשות שום דבר חוץ מאשר להמתין למזור ולהרפיה, ולא פעם נדרשתי לטיפולים רפואיים עקב שריטות בקרנית. סבלתי מאוד במהלך השנים הללו, רק כדי להצליח ליהנות מהתיקון האופטי שהעדשות אפשרו, עד שנאלצתי להרים ידיים ולהסתפק במשקפיים בלבד".

אז איך מצליחים ללמוד בטכניון, להוציא תארים מתקדמים ולהשתלב בהייטק עם נתונים כאלה? "מגבלת הראייה ליוותה אותי מהניסיונות הראשונים להשחיל שרוכים בנעליים כילד, דרך ההסתגלות לקריאת הלוח בבית הספר, ועד לספסלי הלימודים בטכניון. היא הכריחה אותי לפתח סבלנות אינסופית. מצאתי שהסבלנות הזו הפכה למנוע לצמיחה, והובילה אותי להצטיינות יתרה בתחומים שדורשים מחשבה, עומק ודעת. עד היום, אגב, אני נחשב לחריג כי אני מסוגל לנהל שיחות ארוכות של יותר מעשר דקות בלי לאבד את הסבלנות לרגע.
מבחינתי, כל אתגר הוא הזדמנות להבין מה נחוץ כדי להתמודד איתו. כך סיימתי תואר ראשון ושני בטכניון והשתלבתי בתעשייה כמהנדס תוכנה. זה דרש ממני להדביק את הפנים למסך המחשב, לשבת תמיד בשורה הראשונה בהרצאות ולבקש מאנשים לעצור, להתעכב ולהסביר כדי שאוכל ללמוד. אבל בשנים האחרונות, כשהראייה המשיכה לרדת ובשילוב עם אובדן היכולת להרכיב עדשות, הבנתי שלא אוכל להמשיך כמהנדס תוכנה, ובחרתי לעשות הסבה מקצועית להוראה".

לעבור מעבודה מול מסך לעמידה מול כיתה שלמה של תיכוניסטים נשמע כמו אתגר רציני למורה לקויי ראייה. "אי אפשר לברוח ממגבלת הראייה, היא תמיד מופיעה, פשוט בכל פעם בשינוי אדרת. החוכמה היא למצוא את השילוב בין ההתמודדות האישית לבין התמיכה החברתית והקהילתית. כיום אני מגיש תלמידי תיכון לבגרות במדעי המחשב ובהנדסת תוכנה, ומביא לפתחם אתגר הפוך: אני אומר להם שעליהם להתחשב במורה שלהם, ולא רק לצפות שהמערכת והמורה יתחשבו אך ורק בהם.
התלמידים שלי יודעים ומבינים שכדי לקרוא, אני צריך להדביק את הדף לאף. הם יודעים שצריך להתקרב אליי פיזית כדי לקיים שיחה בארבע עיניים, ומבינים שעליהם להמתין בסבלנות ולגלות חמלה כלפי הנכות שאיתה אני מגיע לכיתה. אני מאמין שמעבר לחומר הלימודי, אני מעניק להם ערך מוסף, חינוכי ואנושי עצום. ויש להם גם בונוס קטן – הם יכולים להעתיק לפעמים או להתעסק בטלפונים בשיעור... זה לא מפריע לי, כי אני פשוט לא רואה את זה".

הבנתי שאתה לוקח את ההתמודדות הזו גם צעד אחד קדימה, לרמה הארצית. "כן, כיום אני משתף פעולה עם עמותת 'מגדלאור', ואנחנו מנסים לבנות מערך של כלי עזר ייעודיים עבור

מורים לקויי ראייה. התפיסה החינוכית המסורתית יוצאת מנקודת הנחה שמורה חייב לראות ולהבחין בכל מה שקורה בכיתה, והיעדר היכולת הזו מהווה כיום חסם משמעותי עבור אנשים מוכשרים שרוצים להשתלב במערכת החינוך. אנחנו רוצים לשנות את זה.

אם מדברים על עזרים – האם אתה נעזר בעזרי ראייה ביומיום? "אני נעזר המון בטכנולוגיה הקיימת ביומיום. אני משתמש בטכניקות צילום והגדלה בטלפון הנייד כעניין שבשגרה. בכל מקום שאליו אני הולך, אני מצמיד את הטלפון לאף ודרכו משקיף על הסביבה. אני נעזר בזה אפילו כשאני צופה בטלוויזיה: כדי לקרוא את הנחיות פיקוד העורף בזמן התרעות ביטחוניות, כדי לקרוא כתוביות, או כדי להצליח לעקוב אחרי הכדור כשמסי בועט לשער".

לסיום, איזה מסר היית רוצה להעביר לקוראים שמסתכלים על הסיפור שלך מהצד? "אני פשוט מאחל לכולנו, כחברה, שנשכיל לנהוג בחמלה רבה יותר כלפי כל נכות ומגבלה – בין אם היא שלנו ובין אם היא של הזולת. אני מייחל לכך שילדים לא ילעגו לשונה, ושהמבוגרים יגלו הבנה ורגישות, וישמשו לדור הצעיר מודל ראוי לחיקוי".

עכו/ אסא ארנון

"שיר אחד בשבוע"

טוֹרוֹנְטוֹ, פִּירֶנְצֶה, נְיוּ יוֹרְק,
נְיוּ דֶלְהִי, טוֹקְיוֹ, בַּנְגְקוֹק –
מִכֻּלָּן אָהַבְתִּי
אֶת עִיר יַלְדוּתִי נוֹשֶׁמֶת רְסִיסֵי מֶלַח,
אֶת עַכּוֹ.

עוֹטָפָה חוֹמָה וּבְלִבָּהּ מִסְגָּד וְשׁוּק,
סִיעָה לִבְנַת שְׁחָפִים
נִשְׁקֶפֶת אֶל קֶצֶף הַגַּלִּים, לָבָן,
בּוֹ נִשְׁקָפִים בָּתִּים לָבָן־כָּחֹל
וְצֶבַע חוּם־יָרֹק שֶׁל אֶבֶן הַחוֹמָה
הַנִּשְׁחֶקֶת בָּרוּחַ וּבְמֶלַח הַשָּׁנִים
מֵאָז עָזְבוּ הַצַּלְבָנִים.

וּבֵין צְרִיחִים אָדֹם־יָרֹק
נִשְׁמַע הִדָּהוּד וְוָקְלִי,
בֵּין צְלִצוּלֵי פַּעֲמוֹנִים
וְסִלְסוּל הַמּוּאַזִּין
אֶל גַּ'זִּירָה 1787
וְאַנְדְּרֵאוּס הַקָּדוֹשׁ 1765
וְחֶבֶל כְּבִיסָה עִם עַבָּאיָה סְגֻלָּה
בְּקִפְלִים מְהֻרְהָרִים
מְלֵאֵי סוֹד,
מְקַפְּלִים שִׂנְאָה עֲצוּרָה וְשִׂתְפוּת כְּפוּיָה.
כְּנָאפֶה קָשָׁאשׁ
עִם מַגָּשׁ הַמְּתוּקִים נִפְרָס
לְקַבֵּל פָּנֶיךָ מִתַּחַת לְשִׁמְלוֹת הַצִּבְעוֹנִין
הֶעָפוֹת מֵהַגַּג.

שַׁעַר שׁוּק עַכּוֹ,
מִנְהֶרֶת אֶבֶן דְּחוּסָה,
מִקְדָּשֵׁי חוּמוּס, זַעְתָּר, קָפֶה חָזָק.
עֵינִי סוֹחֶר מַזְמִינוֹת וּבוֹעֲרוֹת
מִתַּחַת לְרַקּוֹת כְּסוּפוֹת,
סַנְפִּירֵי דָּגִים מִתְנוֹצְצִים,
חִינַּ'אבּ עוֹטֵף שְׁפָתַיִם אֲדֻמּוֹת וִירָקוֹת,
נֶפֶשׁ אִיסְלָאמִית מְפַרְפֶּרֶת
בִּנְשִׁימוֹת נַרְגִּילָה כְּחֻלוֹת
וּפְעִימוֹת תְּשׁוּקָה לְטַעַם מִזְרָחִי
חָרִיף, תְּפַדֵּאל וּקְלָלוֹת.
עַכּוֹ, שׁוּק.

וּבַקָּצֶה מִתַּחַת לַשָּׁמַיִם הַכְּבֵדִים
מֵעַל הַיָּם פַּס אוֹר
עַל כְּתֵף שֶׁל אֶבֶן מִגְדַּלּוֹר.
אֱלֹהִים הִצִּיל הָעִיר הָעַתִּיקָה
מֵהַמַּבּוּל. כָּתוּב בְּסֵפֶר יְהוֹשֻׁעַ
שֶׁהָיְתָה פַּעַם אָחוֹת לְצִידוֹן
וְהַיָּמִים קָרְעוּ אוֹתָן
וְהֵן מְשַׁוְעוֹת לַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
בֵּין יִשְׂרָאֵל לִלְבָנוֹן.

וּמֵעָלֶיהָ דּוֹלְקִים אֶשְׁכּוֹלוֹת חָצָב
בְּפִסְגַּת גִּבְעַת נַפּוֹלֵיאוֹן
וְצִלִּיל נוּגֶה שֶׁל עוּד
זוֹרֵם בַּסִּמְטָאוֹת –
בְּלִבָּהּ מִסְגָּד וְשׁוּק.

הופעת בכורה לוותיקי מטה אשר

29 ביולי 2026, יום רביעי – אולם זכרי, כפר המחול הבינלאומי בגעתון

16:30 – קבלת פנים וכיבוד בגלריה של הלהקה

17:00 – הופעת בכורה – **בחזרה לאטלנטיס**, בכורה מאת **לטם רגב** בביצוע קיבוצית 2

בסיום ההופעה תתקיים שיחה עם לטם רגב, הכוריאוגרף ורקדנים.

"בחזרה לאטלנטיס" מזמינה את הצופה למסע של היזכרות במהות אנושית קדומה. מול פני הסערות שבחוץ, עולה ומציף געגוע לחיבור ולשייכות, לפשוט והשלם. קול פנימי שאבד, מבקש לחזור ולהישמע.

עלות – 60 ₪ לאדם. המעוניינים להגיע למופע מתבקשים להירשם אצל אראלה, כדי שנוכל לסדר הסעה.

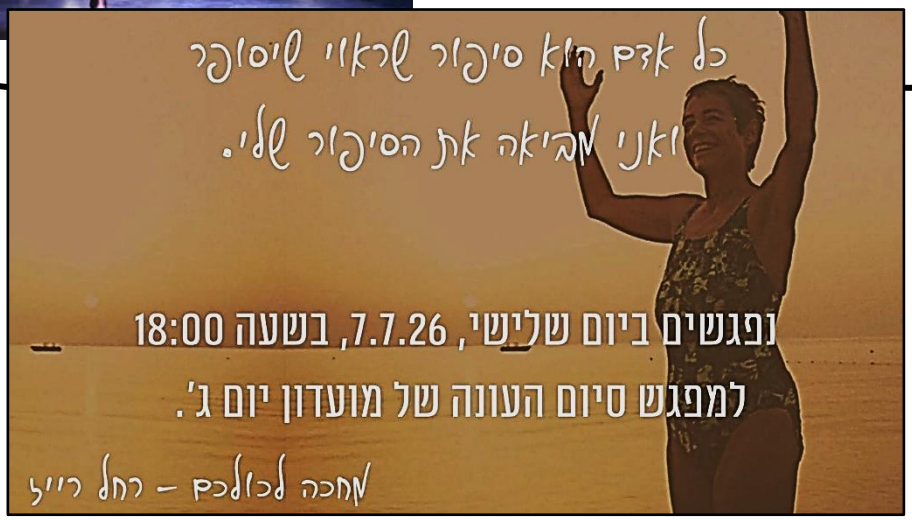

רוני פיטנס

אימוני כושר ושיקום מכאבים עד הבית ★ אימונים לכל הגילאים כולל עבודה עם משקולות, גומיות, כדורים trx בקצב שלך, לפי היכולת שלך ★ אימונים פרטיים אחד על אחד, ביחס חם, סבלנות וליווי מקצועי, כי אף פעם לא מאוחר להרגיש טוב ♥

וכל הכיף הזה מגיע אליכם לבית, בזמן שמתאים לכם!

מוזמנים בשמחה ובאהבה להתקשר לפרטים נוספים –

רוני הוכמן – **Rfitness** - 0527484886

דפתרבות

תערוכת אחרי המלחמה - תודות

לפני כשנה רצינו לעשות בקיבוץ תערוכה קטנה של יצירות מקומיות שנוצרו סביב ה7/10.
הבנו שאנחנו צריכות אוצר לתערוכה.
פנינו לעדה, שלקחה את הבקשה שלנו בשתי ידיים, הקימה צוות מתנדבים, פנתה לאומנים מכל הארץ והובילה את יצירת תערוכה מיוחדת במינה.
התערוכה הייתה פתוחה למשך חודש. כל שבוע הגיעו אליה אנשים מכל הארץ, התרשמו והתרגשו מהמיצגים.
תודה לכל המנדבים ולמציגים!
וכמובן לעדה פלור, שהובילה את כל התערוכה הבלתי נשכחת הזאת.

תודות מעדה

תודה לצוות מדהים שעזר לי בתערוכה: הלנה, עירית דקל, רחל כהן, אור שארפ, מלכה כספי, דלית עמית, אליסיה עומר, עמית סקל על הגרפיקה. אתי רז וזהבה אמזלג מהקריות, שעזרה לאתי רז לסדר את המיצגים בדיר של עידן רז ז"ל.
ליפתח וובה מטעם התשתיות, אלון והצוות המקסים שלו, שניקו וכיסחו את המקום לקראת התערוכה.
לקורן שהיה קשוב לי ועזר להרים את הפרויקט בכל מה שביקשתי.
לבנות התרבות דנה ודנה, שתמכו ועזרו בפינת הקפה לאורך חודש ימים שהתערוכה היתה פתוחה.
לצלמים נועם כהן ומיה עצמון, לכל האומנים שהעבודות שלהם הוצגו בתערוכה.
ותודה לראש המועצה ולאייל רייז, שהגיעו לברך ותרמו להפקת סרט התערוכה.

ערב קיצי קהילתי

בטח הרגשתם שהקיץ הגיע. במהלך היום ממש קשה להיות בחוץ. אבל בלילה... מתחיל להיות קצת יותר נעים. אז הכנו לכם ערב ששווה לצאת מהבית בשבילו –

ערב קיצי קהילתי בחמישי הבא, 16/7
נתחיל את הערב ב-19:00 בארוחת ערב בחדר האוכל.
מיד אחריה, ב-20:00, נגיע לבריכה לרחצה לילית עם כוס קפה ועוגה, דוכן של בפאב עם מוסיקה טובה ועוד פינוקים.
כולם מוזמנים, בכל הגילאים. מחכים לכם!

יום האישה

בחמישי, 23/07 כולנו נפגשות לערב נשים!
האירוע הקודם נדחה בגלל איראן אז החלטנו שאם משנים תאריך משנים גם מיקום והערב יתקיים בפאב. מה הולך להיות? חכו בסבלנות...
רק נספר שיהיה מאוד שמח אז תכינו את עצמכן, את בני הזוג שיישארו לערב אחד לבד וגם את הגרונות.